

Ansøgere om Indfødsret, som har faaet offentlig Understøttelse med Fattighjælps Virkning, idet Folketingsudvalget henstiller, at man ved Anvendelsen af de Regler, der følges overfor saadanne Ansøgere, gaar frem med lidt større Lempe eller, som det er udtrykt af Folketingsudvalgets Ordfører, behandler saadanne Tilfælde med lidt større Elasticitet, saa at man for saadanne Ansøgere, som har modtaget Understøttelse af det offentlige med Fattighjælps Virkning, ikke absolut kræver, at der skal være hengaaet 20 Aar efter Hjælpens Modtagelse, men nøjes med at kræve et kortere Aaremaals Forløb. Jeg tror, at vi fra Landstingets Side er berettigede til at udtale — jeg mener i alt Fald efter den mangeaarige Erfaring, jeg har paa dette Omraade, at kunne udtale, og jeg tror i saa Henseende at være i Overensstemmelse med den højtærede Indenrigsminister —, at saaledes som Ansøgninger fra saadanne Ansøgere behandles af Indenrigsministeriet ved Udarbejdelsen af de aarlige Lovforslag, og saaledes som man gaar frem overfor de enkelte Ansøgere, der kommer til for ved Landstingsudvalgets Hjælp at opnaa Indfødsret, udvises der megen Hensynsfuldhed. Ved Behandlingen af de enkelte Tilfælde er man ofte afvejet noget fra den strikte Overholdelse af Reglerne og har optaget Folk paa Lovforslagene om Indfødsrets Meddelelse, selv om der ikke er hengaaet 20 Aar efter Modtagelsen af offentlig Understøttelse med Fattighjælps Virkning, og jeg mener at turde fastslaa, at der baade af Indenrigsministeriet og af Landstinget, der jo altid behandler Lovforslaget om Indfødsret først, er taget de videst mulige Hensyn i de Tilfælde, hvor saadanne Hensyn med Rette kunde tages. Jeg henstiller derfor — det gør jeg paa egne Vegne — til den højtærede Indenrigsminister at behandle Indfødsretsandragender af denne Art efter de samme Regler og uden større Lempelser end hidtil.

Det samme gælder Henstillingen under Punkt 4, der angaar saadanne Ansøgere, som paa Grund af Forseelser mod Lovgivningen er blevet straffet. Ganske som jeg udtalte om dem, der har nydt offentlig Understøttelse, vil jeg sige om dem, det her drejer sig om, at de Lempelser, vi anvender, sikkert er tilstrækkelige, og jeg tror ikke, man skal gøre Reglerne mildere eller lempeligere, end de er praktiseret gennem de senere Aar. Det er i alt Fald *min* Opfattelse, og jeg vil haabe, den højtærede Indenrigsminister deler den.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg kan anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger til endelig Vedtagelse. Det er jo undergaaet nogle Ændringer under Behandlingen i Folketinget. De 3 Ændringsforslag, man dér har stillet, er først vedtaget efter en indgaaende Drøftelse, som jeg ogsaa har haft Lejlighed til at deltage i, og jeg haaber, at Loven, efter at disse Ændringsforslag er indføjet i den, vil vise sig alt i alt at være en god Lov, som vort Land kan være tjent med.

Den ærede Ordfører gjorde nogle Bemærkninger til Folketingsudvalgets Betænkning, idet der i denne er optaget nogle Henstillinger om nye Regler for Indfødsrets Meddelelse paa de aarlige Indfødsretslove, Regler, som skulde være vejledende for Administrationen. Den ærede Ordførers Udtalelser angik navnlig Henstillingerne under Nr. 3 og Nr. 4, der vedrører henholdsvis Personer, som har modtaget offentlig Understøttelse, og Personer, som er blevet straffet. Den ærede Ordfører henstillede til mig at følge de hidtil gældende Regler, og han gjorde det med den Bemærkning — og jeg kan tilføje den rigtige Bemærkning —, at hverken Administrationen eller Rigsdagen hidtil har været unødigt afvisende overfor Ansøgere om dansk Indfødsret. Forholdet er jo det, at de aarlige Indfødsretslove forelægges først for Landstinget — jeg ved ikke, om det altid har været saaledes, men i alle de Aar, jeg har siddet i Rigsdagen, har det i alt Fald været saaledes —, og derved faar Landstinget ganske naturligt Hovedindflydelsen paa, hvorledes Indfødsretsloven skal være. Forslaget forelægges ved Rigsdagssamlingens Begyndelse eller dog i dens første Maaneder. Men det er jo ikke saaledes, at Landstinget blot faar dette Forslag, som Indenrigsministeriet har udarbejdet, til Gennemsyn. Udvalget kan kræve og kræver ogsaa Oplysninger af Indenrigsministeriet og faar tilstillet Fortegnelser over, hvilke Personer der udover de paa Lovforslaget optagne har søgt om at faa Indfødsret, ligesom Udvalget af Administrationen faar begrundet Nægtelsen af at tage disse Personer med. Det hænder jo ogsaa, at Udvalget stiller Ændringsforslag om, at Personer, som ikke er medtaget, bliver optaget paa Indfødsretslovforslaget, og mig bekendt har der ikke været nogen Vanskelighed ved at naa til fuld Forstaaelse mellem Landstingets Udvalg og Administrationen om, hvem der skulde med paa Indfødsretslovforslaget. Man maa natur-